

Z ČESKO-AMERICKÉ POESIE.

F. H.

POESIE Z METVÝCH ZAHŘAD.

Touha po preri.

Vidím tě, krásko má bílá, oděnu v satební lát: v hrudi mé ohrobná síla k tobě zas láskou chce vzplát.

V dálavě za vodou širou vidím tvůj panenský zjev, vidím tvou náruč, ach, širou — nejkrásší, nejladší z děv!

Byli jsme svoji, ach, svoji, po boku tvém jsem vždy stál, měl jsem tvou náruč, jež hoří sklamanech nadějí žal.

Měl jsem tvé úsměvy z jitra, v brilliantech rosných tvých vlas, nedbal jsem, co bude zitra, za noci velených krás.

V stříbrné koupeli luny měl jsem tě bláhům se chvát, v jitra zas paprsek slunný zalíbal každý tvůj kvát.

Z očí tvých vyblábl snění, na řadtech rozhalí šat — Věřil, má rozkošná kněží, nad vše že měl jsem tě ráj!

Tichle tvé vniím jsem žalmy vnií když zadýchá kraj, osud co v hvězdách kdys psal mi v noel tvé ukryl jsem taj.

Nyní zas volám tě s touhou, ztráskatě bolestí svých, častokrát probídní noc dlouhou v horečkách svých bezezpeč.

Vzpomínka na tebe v duši nepokoj probouzí zas, v prsou to zvučí a buší — nezkroutné touhy mé hlas.

F. M. BERANOVSKÝ:

MYSLIVECKÉ POPEVKY.

(Z "České Myslivosti" 1909.)

Na čekání.

V zeleném lesíčku tam na tom vršíčku mysliveček švarný sedá při měsíčku.

Jaj, proč tam jen sedá, so tam jenom hledáť — na srnce, ni srnky rány nikdy nedáť!

Ach — on v půlvečeru, schován v tesa šeru, čekává na srnku — mlynářovu deřul!

Postřelená holubička.

Holubička lítala okolo javora — postřelil jsem ji křídélko, spadla do dvora.

Má milá to viděla, holubičku chytla — holubička byla její, proto se rozněvala.

Nahněvej se, nahněvej, těžká je to pro mne věc! Jak já nemám jenom střílet, když jsem já myslivec ...

Marná touha.

"Klobouček zelený moje potěšení a za ním přerok malovaně!"

Myslivec zelený — marno tvé toužení — tobě se, děvče, nedostane.

Výstraha.

Tanej, děvče, tanej pomaloučky,

tanej, děvče, tanej pomalu — pozor dej na klobouček zelenoučký, ten plete pannám hlavu!

Čarostřelec.

Střelil mysliveček švarný mládencečka, mladou srnku, srněčku.

Bez ručnice vyšel, — kdo to jakživ slyšel? — bez rány ji postřelil!

Přišla srnka k němu, kouzelniku zlému — z srdéčka jí tekla krev.

Zaplakala rázem, krev kapala na zem — myslivec stisk srdce své.

Nebyla to srnka — byla to panenka — očima jí postřelil ...

Česko-americký přehled.

Šmejkal zvítězil.

Minulou středu konal se v Chicagu zápas mezi Josefem Šmejkallem a ruským obrem Romanovem a skončil tenkýž skvělým vítězstvím Čecha, jenž svého soupeře v čase 39 minut dvakrát porazil.

České svobodomyšlné školy v Clevelandu.

Nákladem Patronátu Národní sítě za přispění českých svobodomyšlných spolků v Clevelandu byla v tomto městě postavena krásná samostatná budova pro české svobodomyšlné školy a v neděli, v posledním den roku 1911 slavnostně odevzdána svému účelu. K slavnosti dostavil se veliký počet krajanů, na které okázala slavnost působila hlubokým dojmem. Velká Národní Síň na Broadway byla zaplněna krajanů a dětmi, a na tvářích všech bylo zřetelné upokojení nad domázením jednoho prostředku, pro zachování naší mateřštiny a ryzího českého ducha tak důležitého. Prvním aktem slavnosti byla naše národní hymna "Kde domov můj," přednesená hudbou pana Kofroně, za jejíž velených zvuků se opona jeviště zastrafjel zvedla. Tam v polokruhu shromážděn byl sbor pánů a dam z patronátu Č. N. S., slavnostně řečníci a zástupci různých českých spolků. Předseda stavebního výboru p. T. Šídlo vysvětlil shromážděným, jaké překážky bylo nutno zdat než bylo možno zbudovati tak krásnou a veskrze účelnou stánek pro české školy až do nedávna tak zanedbávaný, které však nyní, díky součinnosti všech svobodomyšlných spolků plně se vyrovnají obecným školám v tomto městě. Slavnostní řečník p. Václav Šnajdr, uvítán bouřlivým potleskem, projevil radost nad činem Čechů clevelandských, kteří konečně uskutečnili myšlenku zbudování dlouho žádaného důstojného stánku pro české školy. Druhý slavnostní řečník, redaktor p. Jelínek v apelu na děti vysvětlil jim, jakou oběť jim rodičové přinášejí postavením této školy, jak si jí mají vážiti, rády do ní choditi a dobře česky se naučit, aby rodiče jejich mohli s nimi česky hovořiti a co dobře vychovanými a zdárnými dětmi vstoupiti se jim chlubit. Za omluvivšího se mayora Bakera promluvil ředitel veřejné bezpečnosti p. C. W. Stage o své vášnosti ku cleve-

landskému českému lidu hlavně kvůli té lásce jeho ku staré vlasti i pro jeho vzdělání a hospodářské postavení, jehož v této zemi dosáhl po překonání těžkých svízěl a překážek. Přál Čechům clevelandským nejlepšího zdatu jejich snahám osvětovým a splnění všech nadějí, jež v novou školu vkládají. Pak následovala zpěvná a deklamovaná produkce školních dětek, jež se zcela zdařila. Tím skončila slavnost. Nové školní místnosti sestávají ze dvou velikých tříd v přízemí a dvou stejně prostorných v prvním patře a překvapují svým účelným zařízením jak pro žáky tak i učitele. Místní sbor Česko-americké Národní Rady zaslal nové škole dar — devět krásných českých knih, které tvoří počátek nové školní knihovny. Clevelandským krajanům k jejich úspěchu gratulujeme.

Josef Šmejkal, vítěz nad rozrušeným býkem v Lisabonu.

V roce 1908 účastnil se Josef Šmejkal velkého turnaje zápasníků těžké váhy v Lisabonu, z něhož vyšel jako vítěz a miláček obecenstva. Při zápasech byli jako obyčejně přítomni též toreadoři i fideletstvo arény pro býčí zápasy. Šmejkal jako dobrý a při své obrovské síle mírný zápasník získal si záhy sympatie obecenstva a obdržel od fidelete arény nabídku, pakli se neobjí, aby zápasil s býkem, totiž aby dokázal, že jest možno rozrušeného býka zkrátiti holým rukama. "Velký Josef" ovšem odpovídal, že strachu nemá a nabídku přijal. Fidelet nabídnul mu 20 procent z hrubého příjmu a již následující den jezdil Šmejkal za toreadora oblečený po Lisabonu ve zvláštním k tomu určeném vozu, v němž zapřaženi byli čtyři bělouši. Ve vozu ten jezdil po 4 dny v průvodu městem. Nastal kritický den 14. července 1908. Všichni známi zápasníci přišli se loučiti a nebylo snad jediného, který by jej nebyl přemlouvav, aby zápas ten odřekl, neboť jen zkušeným toreadorům povede se zvíře rozrušené zabítí kopím nebo mečem, on ale měl zkrátiti býka holým rukama. Avšak nebylo již vyhnouti. Vstoupil do arény, pozdraven jsa bouří potlesku. Všady dříve uzavřeny co mezitím byk vpuštěn a drážděn bandarilly a pikadory. Když byl byk nejvíce rozrušen, vykřikl vůdce toreadorů na Šmejkal: "Konej svou práci!" Tu již nebylo možno se rozmýšlet, nýbrž bylo nutno jednat, neboť zvíře kopím zasažené bylo na nejvyšší míru rozrušeno a hnalo se přímo proti němu. Jen velké dušehopřítomnosti a zároveň značné dávce štěstí bylo co děkati, že se Šmejkalovi podařilo býka za rohy uchytiti. Nicméně zděvil byk zápasníka nad hlavu a praštil jej proti zdi. Ale zápas muže a rozrušeným zvířetem trval mezitím dále. Šmejkal měl oba palec na očích býkových a tlakem jeho zvíře oslepoval. Byk umášel českého siláka na rozích ještě kolem arény, až konečně přemožen bolestí klesl na přední kolena. Tu teprve ostatní toreadoři, kteří dříve stáli ve slušné vzdálenosti, přiběhli a zvíře usmrtili. Tak vyšel Šmejkal ze zápasu jako vítěz, jenž měl dělati obecenstvo, čítající 35,000 osob, velké ovace a házel mu veliké dárky, jako kytice, doutníky, cukrovinky, květiny a j. v., jak to bývá ve Španělsku a Portugalsku zvykem do arény. Noví-

ny o případě tom psaly veice obšírně a mezi jiným též, že cizinci, kteří se přišli na zápas býčí dívatí při pouhém pohledu na zápas muže a rozrušeným býkem omdlevali a že český zápasník jen svou duchapřítomností a obrovskou silou zvířel. Byl to první a snad poslední cizinec, který se odvážil nezkoušený - netrainovaný v zápasu tom předstoupiti před rozrušeného býka a jej zdat. Šmejkal vydělal tehdy za necelou čtvrť hodinu 17,000 franků.

B. Pták a Foersterová.

V Národní Budově v New Yorku konal se na Sylvestra poslední koncert operního pěvce B. Ptáka a slečny Foersterové na rozloučenou. Naši pěvci těšili se všeobecným sympatiím a za své v pravdě umělecké výkony byli odměňováni bouřlivými projevy uznání. Oba umělci odeberou se do Chicagu, kde se připravuje několik koncertů.

Český pěvec do Ameriky.

Operní český pěvec Leo Slezák, hrdinný tenor Metropolitan opery, veselí dne 31. prosince 1911 na parníku "Bluecher" v Hamburku a odjíždí do New Yorku, skončiv právo po evropských městech svojí uměleckou cestu. Koncertoval v Praze, Brně, Mnichově, Budapešti a po příjezdu do New Yorku vystoupil v Carnegie Hallu dne 16. ledna.

Umělecký klub v Chicagu.

Z Domního Hlasatele se dozvídáme, že ve středu 27. prosince došlo v Chicagu k založení střediska českých umělců a literátů, jehož nedostatků již velmi často bylo ženo a jehož ustavení přispěje nyní k provedení mnohých dobrých myšlenek ke etí našeho národa. Všichni přítomní jednomyslně uznávali, že nový tento spolek, který není konkurenční žádnému z českých spolků, jelikož umělci a literáti českí byli dosud v Chicagu beze všeho sdružení vyvine se záhodně přátelaká pospolitost českého umění a literatury v našem městě a bude moci vykonati velmi platné služby pro kulturní náš rozvoj. Přátelské debaty o jednotlivých bodech jednání účastnili se zejména: za hudební umělce pp. Ad. H. Čapek, Vác. Machek, Jiří Hruša (omluveni byli pp. Jos. Vilím, Štěpán Erst, Al. Novák, M. J. Korbel a R. F. Ingrole), za výtvarníky pp. prof. Štěrba, Aug. Petřtyl, Jos. Pátek, za architektky pp. A. Charvát a James B. Režný, za herce p. F. Horlivý a za literáty pp. E. St. Vráz, J. E. S. Vojan, J. Tvrzický-Kramer a Břet. Jonáš, (omluveni byli pp. R. J. Pšenka a Bartoš Bittner). — Za prozatímního předsedu (do řádné volby, jež se bude konati dne 10. ledna) zvolen Dr. J. E. S. Vojan, za prozatímního tajemníka Jiří Hruša. Na základě jednomyslného usnesení prohlásil předseda nový spolek, jehož jméno bude "Umělecký Klub," za založený. K návrhu E. St. Vráze usneseno jednomyslně, že podružný titul klubu má býti "Umělecký a literární odbor Česko-americké Národní Rady v Chicagu," následkem čehož bude předseda a tajemník zasedati ve Výkonném výboru Č. A. N. R., jinak bude však Umělecký Klub tělesně zcela samostatným, a samosprávným. Usneseno pak, aby Klub dělil se na pět odborů, hudební, výtvarnický (malířství a sochařství), architekturní, herecký a literární; výbor Klubu bu-

de se skládati z pěti zástupců těch, to odborů a předsedy a tajemníka, jež bude voliti plenum. Do výboru pro sepsání stanov voleni pp. Charvát, Petřtyl a Čapek a prozatímní předseda Vojan. Přísti schůze konati se bude ve středu 10. ledna u p. Welkého. Po přijetí stanov v této schůzi podáno bude české veřejnosti podrobné vysvětlení, jaké účely Umělecký Klub chce sledovati. Ve mnohých směrech budou se cíle shodovati s těmi, jaké sleduje na příklad pražská Umělecká Beseda, ale mnohé ovšem bude upraveno dle vlastních našich česko-amerických poměrů. K návrhu pana F. Horlivého bude ve stanovách pečlivě postaráno o to, aby Umělecký Klub zachoval si ráz ryze český, což jest přirozeným požadavkem u sdružení českých umělců a literátů.

Cesta k úspěchu.

Dle slov anglického spisovatele Smilsea cesta k úspěchu jest z pravidla v naší vlastní moci, neboť záleží na poznání a ovládnutí sama sebe. Jest podmíněna silou vůle, pevností předsevzetí, pilností a spříčivostí. Dovolíme si dodatí k tomu, že veice přispívá k úspěchu dokonale zdravý a znalost, kdy a jakých léků má člověk užiti. Uvedeme zde pouze, v jakých případech nejlépe poslouží Trinerovo Léčivé Hořké Víno, jež stalo se nezbytným domácím lékem v rodinách inteligentních a spříčivých. Jest to nepravdělná chuť k jídlu, špatné zažívání pokrmy, jeví se zácpou nebo průjmem, krkáním, nevolností v žaludku, jakousi slabostí celého těla, bolestmi hlavy, neuralgií, i revmatismem, nepěcnou harvon obličej. Ono působí výborně v chorobách vysilujících tělo, neboť vzbudí touhu po potravě a seslí zažívací ústrojí tak, aby bez namáhání potravu ztrívilo a v žílostu krev přeměnilo. Oběsnou dávkou udržte si zdraví. Dosají úspěchu bude pak záležeti na vás. V lékárnách. Jos. Triner, 1333—1339 So. Ashland ave., Chicago, Ill. Nástěnný kalendář za 10c.

PRÍMORSKÝ TEXAS.

Mám v prodeji tisíce akrů krásných zařízeních a vzdělávacích farem, lesů a surových přerijních pozemků ve středním a přímorském Texasu za mírné ceny a s lehke spítky. Píste si o český pozemkový popis Texasu a o seznam a ceny pozemků, které pošlu zdarma na požádání. Píste na: JOŠ. DĚDEK, Rosenberg, Tex

Píste se vašeho poštovním, Farm Journal

můžete-li se spoletnout na Farm Journal, že spíní, co slibuje. Nevěřte-li to Vaš poštovním, jďte do banky a žádejte, aby vám to povědali. My chceme, abyste se předoplatili na tento skvostný mař časopis, poněvadž víme, že chcete farmářský sborník, jenom můžete dčevovat, byl založen roku 1877 a byl vydáván Wilmerem Atkinsonem od té doby až do nynějška. Farm Journal zaplatí všechny své dílky a spíní všechny své síly. Má 150 000 oděvatelů, poněvadž jest obřebený a každý mu dčevuje, kdo jej čte. Nezapomínejte časopis, jež oděvatelem, ale oděvatelem Farm Journal také. Budete spokojeni, stojí pouze \$1.00 na pět let a jest lepší, nežli mnohá jiná časopis, jež stojí \$1.00 za jediný rok.

Farm Journal,

241 N. Clifton St., Philadelphia, Pa.

TRVANLIVÉ STŘEVICE DO PRÁCE

Mayer Honorbilt střevice do práce přetrvají jiné, protože jsou zhotoveny ze zvlášť vybraného, tuhého a vypracovaného materiálu — znamenité svrsky — těžké podešve — pevné opatky — dvojitě kožené špičky s dvojitým štepováním. Jsou hotovery na potčivost i jsou venkoncem odolné. Jsou hotovery do těžké práce, leč nevyhlázejí neohraňované.



Mayer BUILT ON HONOR

HONORBILT WORK SHOES

Checte-li silné, trvanlivé a pohodlné střevice, žádejte Mayer honorbilt Work Shoes — dostanete za své peníze to nejvýstraha Dževte obchodní značky na podševi. Naměže-li Vás obchodník oblaoužiti, píste nám. Zhotovujeme Mayer Honorbilt střevice pro muže, ženy a děti; v nich zahrnuj jsou: "Leading Lady" "Special Merit" rovněž Mayovoy "Yerma Gushion" a "Martia Washington" pohodlné střevice. F. Mayer Boot & Shoe Co Milwaukee, Wis.

J. P. GUTH ARCHITEKT

Uřadovna: 516 Paxton Bldg. Telefon Red 1937 OMAHA, 21f NEBRASKA

OZNÁMKOVÁ KANCELAR.

Obstarávám a přijímám oznámky do všech českých, slovanckých, polských a chorvatských časopisů v Americe. Jsem výhradní oznámkový zástupce těchto časopisů. Pošlu Vám všechny informace, týkající se výhod, kteréž se poskytnují oznamovatelům a obchodníkům, kteří si přejí oznamovat. Obstarávám překlady do všech řečí. Pošlu Vám seznam všech mezoslovanckých časopisů na požádání. Alois J. Šankaf, 391f 1836 So. Ashland Ave., Chicago, Illinois.

Nejdrahocennějším pokladem lidské bytosti jest zajiště DOBRÝ ZRAK

Pozorujete-li, že vaše oči se kalli a váš zrak je slabý, neodkládejte a nechte svůj zrak ztroukati u zkušeného optika. Nejlepší zárukou o spíném uspokojení při přispůsobení brýlí jest vyjádření se sta a sta krajanů, kteří v obrau tom pomoci hledali. Gradovnal jsem jednu a nejlepší škol a mimo to mám státní povolení.

A. CECHA, český optik a zlatník, 1248 Jižní 15. ul., Omaha, Neb.

Z KALAMÁRE BOUDNÍHO REPORTÉRA.

V úřadovně právníků a reportérů za soudní síní na X. ulici v Chicagu býva živo již půl hodiny před zahájením líčení o případech celkem málo důležitých pro soudce a právníky, avšak ohromně důležitých pro sportní strany a ještě důležitějších pro novinářské zpravodaje, kteří zasnoují čtenáře svého listu kadešleně velechutým důvodním zákuskem z kuchyně českých hospodyněk. Právníci E. . . . F. . . . a F. . . . v důvěrně rozmluvě se svými nakládníci "keja" co chvíli jsou vyrušováni městským návladním K. jež u vědomí své důležitosti a vli-

vu na výsledek toho kterého procesu snaží se poctivě dle amerického zvyku pomoci na nohy nejen zákonu, ale i svým financím, jejichž hladina následkem veselého života, býva stále ve stavu vysychajícího močálu. Do tajnosti těchto zákulisních praktik bývali zasvěceni i novináři zpravodajové a policajti, což seznal jsem z ta. juplných posuňků a šeptných a nedouluvených slov, jejichž smysl nebyl mně — zelenému — dosti jasný, kterýž jsem však posléze zcela pochopil. Ó, bylo to veselé soulnictví v tomhle X-ském soudě a "spravedlnost" tam slavila svaje vítězství. Ovšem že k její činnosti bylo třeba "keja" ale o ty se měla starati městská policie. Kde jich nebylo, naučely se ušléat. A pro chicagskou policii bylo nejnamáhli věcí na světě postarati se o plnou káru výtržníků, ovšem jen takových, z

kterých by se dalo co "trhnout." O chudé, oškubané ženy, které z nouze si sebraly na kolejkách dráhy tu a tam kousek uhlí, městská policie nestála a v tomto případě ponechala spravedlnostní výkon velkomyslně zvláštním hlídacím dráhy. Jejím hlavním pravencem příjmů byly polské veselky. Ne že by polské veselky sama o sobě byla přestupkem v očích americké spravedlnosti, ani ne proto, že při polských veselkách se svatebčané následkem přílišného požití alkoholických nápojů často mezi sebou seperou, nýbrž proto, že jest jim "pohostinství" španělskou veselí. Jest to sice smělé tvrzení o příslušném kmenu slovanského národa, právě pro "pohostinství" v celém světě známého, nicméně je to pravda slavnou nástankou policii stržená a v šápskách X-ské soudnice zaznamenaná. — Z čtených případů uvedeme jen je-

diný. V jednom domě na N. ulici sešli se jednoho dne v létech devadesátých po obřadech v polském kostele svatebčané, aby tuto významnou událost jak se na polský národ sluší, dobrým douškem zapili a oslavili. Státní Mazurové si státně přitýkali z plných plechových pejků a hořkost piva se slabovali doušky ze zrovna nejlepší whisky. Na očné pohlaví bylo pamatováno sladkou Rostopšinkou nebo Alasem. Účinek nápojů dostavuje se z pravidla až za několik hodin (jeť Polák v pití vodky otužilý), a tedy po celou tu dobu všeobecně veselí nevykročilo z mezí slušnosti. Když pak společnost byla v nejlepším rozmaru, jazyky náležitě rozvášněny národním sebedůvěrným písním a tancem vzbuzeno, rozletěly se dvře a dovnitř se vhrnuli dva podceřelí a napilí chlapi, kteří v nejistém žargónu chleab-

ských Apačů požádali nevěstu o taneček. Nedivno, že vznečlivá a výpary alkoholu rozprouděná mysl Mazura nenesla takové urážky a následek byl ten, že celá společnost jako jeden muž se vhrnula na drac vetřelce. Tito však byli již důkladně vyveřeni a pro podobné případy opatření. Prvním činem bylo, že rozbili lampu a tak v nastalé tmě došlo k nepopsatelnému zmatku a řevu. Školenice, nuže, pejkky litali bez určitého cíle, ale z pravidla vily k oči doletěly, jak bylo posléze i touř a krvavých stop na tvářích svatebčanů zjevno. Když vřava dostoupila svého vrcholu, objevil se na práhu zástup medrokařů a celou společnost sebral a naložil ji do připravené jít "Černé Máry," odvezl na X. skou policii stanicí. Tam bývaly nejdivně přehány a slohiny jednotlivých účastníků odhadnuty. V na-

sem případě byl vzat za průměrnou cenu přestupku pětidolar za každou na veselé sdůstannou mužskou hlavu s pohrdlkou, že v případě nezaplacení budou všichni nuceni trávit noc v "dře" s nadějí na větší výslužku od pana soudce. Rozumí se, že zatím již vystřízlivělí a policejtskými obušky zkrocení Poláci milerád složili po pětce, jen aby se co nejdříve dostali z rukou "spravedlnosti". Po jejich odchodu nastala dělení mezi policajty i občana provokatéry. Neboť celý případ byl chytře ualčen. Policie totiž vyslala obě individua do bytu, kde se veselka odhývala, a sama již za nejbližším rohem ulice byla přpravena s patrnou zovsem k zakročení. Tuto jest jeden z mnoha případů ušlechtilé činnosti bezpědnostních orgánů v Chicagu, a dovolím si čtem podati ukázky další.